

modernisere bistandsloven, så der sker en tydeliggørelse og en opdeling af loven i en service-del, en aktiveringsdel og en kontanthjælpsdel. En moderniseret og mere enkel bistandslov vil også kunne fremme den almindelige forståelse for socialt arbejde, og folks opbakning om velfærdssamfundet forudsætter forståelse og gennemskuelighed. Sociale kapitler er udtryk for reel og konstruktiv nytænkning med mange perspektiver, når det drejer sig om indsatsen for svage grupper.

På det statslige område er der i den nye overenskomst taget nogle skridt fremad, fordi der er indført ordninger, der giver udsatte grupper nye beskæftigelsesmuligheder. Flere af overenskomsterne på det private arbejdsmarked indeholder hensigtserklæringer om sociale kapitler, og mere end 1,3 millioner mennesker er omfattet af de formuleringer om sociale kapitler, der er medtaget i de opnåede forhandlingsresultater.

Der er brug for, at regeringen, kommunerne og arbejdsmarkedets parter sætter sig sammen for at diskutere, hvordan vi sammen bedst kan følge tanken om at fremme beskæftigelsesmulighederne for de udsatte grupper op. Når overenskomsterne er endeligt på plads, vil regeringen derfor invitere til drøftelser om, hvordan vi aktivt kan udmønte tanken om virksomhedernes sociale ansvar, bl.a. gennem sociale kapitler.

Vi lægger op til, at de udsatte grupper også får reelle muligheder for at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Der er penge til det, og der kan iværksættes forsøg, hvor parterne lokalt kan indgå konkrete aftaler, der kan give os erfaring med, hvordan de sociale kapitler kan omsættes til aftaler for de enkelte virksomheder.

Arbejdsløsheden og de konsekvenser, arbejdsløsheden har for den enkelte og for samfundet, er den største udfordring for vores velfærdssamfund, men der er på kort sigt ingen lette løsninger på problemet. Det arbejdsmæssige fællesskab mennesker imellem er en grundforudsætning for velfærdssamfundet, og derfor har vi brug for det, den enkelte kan. Det må vi indrette vores virksomheder og lokalsamfund efter.

Livslang uddannelse vil være helt afgørende for, at vi kan fortsætte den nuværende fremgang i beskæftigelsen. Uddannelse og videreuddannelse er ikke mindst en forudsætning for, at vi kan imødekomme informations- og videnssamfundets udfordringer om fleksibilitet og omstillingsevne. Regeringens mål er, at Danmark fortsat skal råde over en af verdens bedste og mest

veluddannede arbejdsstyrker, og derfor er uddannelse også en central størrelse i den stadi-ge udvikling af demokratiet. Uddannelse drejer sig ikke kun om tekniske kvalifikationer, men også om almene og menneskelige kvalifikationer, og Danmark har velfungerende efteruddannelser for såvel beskæftigede som ledige. Men vi må videre endnu.

Uddannelsesorloven og arbejdsmarkedsreformen er vigtige nydannelser med henblik på den fortsatte udvikling. Langt hovedparten af arbejdsstyrken i år 2010 er allerede på arbejdsmarkedet i dag, så efteruddannelses- og videreuddannelsesindsatsen er helt uomgængelig i de kommende år. Regeringen arbejder derfor med en voksen- og efteruddannelsesreform, og denne reform skal indrettes, så udbudet smidigt og hurtigt kan tilpasses arbejdsmarkedets behov og lønmodtagernes og virksomhedernes ønsker og behov for nye uddannelser kan imødekommes. Vi må forvente, at virksomhederne i højere grad samarbejder med deres ansatte om uddannelsesplanlægning, og at voksen- og efteruddannelsesindsatsen kædes sammen med aftaler på arbejdsmarkedet.

Det er regeringens mål, at alle unge gennemfører en ungdomsuddannelse. Vi må ikke læn-gere tabe op mod hver fjerde i en ungdoms-årgang rent uddannelsesmæssigt. Enten skal de unge have en erhvervsuddannelse eller en almen gymnasial uddannelse. Regeringen har udbygget uddannelseskapa-citeten betydeligt i de seneste år, og denne udbygning vil fortsætte. Kvalificeret pædagogisk udvikling vil også være en vigtig del af dette arbejde.

Kodeordene på arbejdsmarkedet skal være solidaritet og fleksibilitet. Der skal være et effektivt beredskab for at forhindre flaskehalsproblemer, dagpengesystemet skal understøtte et fleksibelt arbejdsmarked, og vi skal sikre de unge et godt grundlag for en karriere på arbejdsmarkedet. Og endelig skal vi være opmærksomme på, hvordan styringen af arbejdsmarkedspolitikken er tilrettelagt.

Der skal gøres en særlig indsats for de svage grupper. Det gælder for personer med langvarig ledighed, som måske aldrig har haft fast tilknytning til arbejdsmarkedet, og det gælder folk med nedsat arbejdsevne, fysisk og psykisk handicappede og ældre, der ønsker at arbejde på nedsat tid.

Men også indsatsen for de socialt udstødt skal fremover have beskæftigelsesaspektet med. Netop for de grupper er tilknytningen til